

204

D E K R E T

z dnia 25 czerwca 1946 r.

o zbywaniu statków morskich na rzecz cudzoziemców.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Zbycie statków morskich, podlegających wpisowi do rejestru okrętowego w myśl ustawy z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 285) z późniejszymi zmianami (Dz. U. R. P.

z 1928 r. Nr 29, poz. 269 i z 1932 r. Nr 32, poz. 334), stanowiących własność obywateli polskich lub polskich osób prawnych, chociażby siedziba ich znajdowała się poza obszarem Rzeczypospolitej, dokonane na rzecz cudzoziemskich osób fizycznych lub prawnych oraz ograniczenie prawa rozporządzania nimi na rzecz tychże osób jest zakazane, bez uprzedniego zezwolenia Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych.

Przez zbycie lub ograniczenie prawa rozporządzania rozumie się zarówno umowy jak i zobowiązania do zawarcia w przyszłości umów (umowy przedwstępne), których przedmiotem jest: sprzedaż, zamiana, darowizna, użytkowanie, najem, dzierżawa, zastaw lub obciążenie, a także wszelkie inne akty prawne ograniczające prawo rozporządzania się statkami wymienionymi w ust. 1.

Zezwolenia przewidzianego w ust. 1 wymaga również nabycie przez cudzoziemskie osoby fizyczne lub prawne w drodze licytacji.

Art. 2. Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego może uzależnić ważność udzielonego zezwolenia od wypełnienia przez strony szczególnych warunków.

Art. 3. Wniosek o udzielenie zezwolenia przewidzianego w art. 1 ust. 1 składa się Ministrowi Żeglugi i Handlu Zagranicznego. Decyzja Ministra nie wymaga uzasadnienia i nie ulega zaskarżeniu.

Art. 4. Wszelkie czynności prawne, przewidziane w art. 1 niniejszego dekretu, dokonane bez uprzedniego zezwolenia Ministra Żeglugi i Handlu Zagranicznego są z mocy samego prawa nieważne.

W przypadku udzielenia zezwolenia warunkowego właściwe władze mogą dokonywać poświadczenia, legalizacji lub wpisu do rejestru statków po udowodnieniu przez strony, że warunki wyszczególnione w zezwoleniu zostały dopełnione.

Art. 5. Kto wykracza przeciwko przepisowi art. 1, podlega karze aresztu do 6 miesięcy i grzywny lub jednej z tych kar.

Niezależnie od wymierzenia kary sąd orzeka przepadek mienia, będącego przedmiotem czynności prawnej.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Żeglugi i Handlu Zagranicznego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych i Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązująca art. 15 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o komunikacjach w służbie obrony Państwa (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195), o ile dotyczy statków morskich.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:
Ludwik Grosfeld

Minister Spraw Zagranicznych:
Wincenty Rzymowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski